

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је срећан и благословен данашњи дан браћо и сестре, нека је благословено ово свето место у које смо се сабрали да прославимо свете угоднике Божје Козму и Дамјана а и да прославимо славу ове наше најмање катакомбе која је Богу посвећена и овој двојници светитеља Божијих. Нека је срећна слава и нашем оцу Лазару и свима вама који сте дошли овде, јер ово заједничко славље, заједничка молитва, заједнички труд наш на путу ка Царству небеском.

Свети Козма и Дамјан су наше путовође, јесу наши примери које треба да следимо и на које треба да се угледамо. Они су били рођена браћа, родом из Рима, школовани људи, лекари, али не лекари помоћу лекова неких и других медицинских средстава, него лекари помоћу силе Божије која је у њима обитавала. Они су лечили све болести на људима, чак и на стоци само молитвом својом и полагањем руку на болеснике. Јер као што је Господ рекао светим апостолима, данас смо чули у светом Јеванђељу, *идите по свему свету и проповедајте свима народима; болесне исцељујте, губаве чистите, мртве дижити – забадава сте добили забадава и дајте.*

Та благодат Божија која је дата светим апостолима она је прешла на њихове ученике и на све до данас оне који Богу служе, тако да и свети врачци су добили ту благодат Господа Христа и помоћу те благодати они су чинили та разна и преславна чудеса која су описана у њиховим житијама. Али неријатељ Божији и људски, ђаво, позавидео је овој двојници браће, јер они су лечили људе али нису ниша наплаћивали него је то било просто бесплатно лечење. Зато се они називају бесребрени врачци, бесребреници – они који нису примали никаква средства, никакав новац, за своје лекарске услуге. И онда се на њих подигла бура, тада још увек незнабожаца и незнабожних царева, који су их стављали на разне муке али они су остали чврсти у својој вери, исповедали Господа Христа и своју веру, запечатали и својом крвљу, јер су пострадали за веру своју, за оно што су и проповедали. А проповедали су Господа Христа, распетог и васкрслог, који је ради нас људи дошао с неба на земљу, живео са људима, учио људе како треба да живе, оставио Цркву своју међу људима, да се у тој Цркви и помоћу ње, светих Тајни и врлина које су благодатне силе Божије и ми данас у двадесет првом веку спасавамо.

Свети бесребреници и чудотворци Козма и Дамјан не само да су чинили чуда за време свога земнога живота, него и после тога њихове свете мошти разасуте су по широм света, на разним местима се налазе њихове свете мошти, али и где нема моштију има њихове иконе, има њихово свето име које се слави и они и данас помажу многима и свима онима који им са вером прибегавају, који се њима моле за помоћ и они ту помоћи дарују благодаћу Божјом која је у њима била и која њиховим светим моштима до данас обитава.

Али, нису само ови бесребреници ти који су чинили чуда и лечили болеснике, ми у нашем народу, у нашој отаџбини, имамо многе лекаре, чудотворце, почев, свети Василије Острошки, свети Наум Охридски, Јоаникије Девички, Петар Коришки и многи, многи други светитељи Божији из нашега рода и племена који су такође Богу угодили, задобили ту благодат Божију, силу Божију, и они до данас својим моштима, својим молитвама помажу свима нама који им се обраћамо, који им се молимо. Позната су многобројна чудеса у свим нашим светињама где се народ обраћа када је у невољи.

Нека би Господ молитвама светих бесребреника и нама данас овде сабранима даровао ту исту благодат Светога Духа коју су они имали, да и ми живимо као што су они живели, да Бога славимо као што су они славили и да веру чувамо онако као што су они чували, ако треба за ту веру нашу и да пострадамо и да крв своју пролијемо. Тада су постојали многи непријатељи хришћанства, незнабожци и цареви, данас постоје такође многи непријатељи, разне јереси и заблуде, које покушавају да православну веру искваре, да је промене, да није оно што је примљена од светих апостола, преко светих Отаца и преко светог оца нашег Саве првога архиепископа српскога.

Нека би Господ нама даровао снаге да ми останемо на томе путу светих Отаца, на путу светосавскоме, да држимо веру као што су они држали, да тој вери учимо наше млађе покољење, децу и омладину, те да се име Божје слави на прави начин у нашем народу док је света и века.